

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3725/2025
01.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Никола Граовац, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3238/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 01.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3238/24 од 17.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3238/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13569/22 од 22.06.2023. године, исправљене решењем истог суда П 13569/22 од 23.01.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име законске затезне камате на месечне износе инвалидске пензије за период од априла 2011. до јула 2019. године, појединачно одређене новчане месечне износе, ближе одређене у изреци (став први изреке) и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 17.910,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3238/24 од 17.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 13569/22 од 22.06.2023. године, исправљена решењем Првог основног суда у Београду П 13569/22 од 23.01.2024. године (став први изреке) и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тужбеног захтева је исплата на име обрачунате законске затезне камате на месечне износе инвалидских пензија за период од априла 2011. до јула 2019. године, које су тужиоцу исплаћене 30.09.2019. године и одлука о одбијању тужбеног захтева је донета, јер је оцењен као основан приговор туженог о застарелости потраживања, с обзиром на то да је тужба поднета 04.11.2022. године по протеклу трогодишњег рока из члана 372. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78...57/79 и „Службени лист СРЈ“ број 31/93), рачунајући од 30.09.2019. године, као дана када је главно потраживање престало испуњењем обавезе од стране туженог, уз закључак другостепеног суда да је Уредбом о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године („Службени гласник РС“ број 38/2020) прописан застој рокова за предузимање процесних радњи у парничном поступку, а не застој застарелости потраживања.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези одредбе члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 04.11.2022 године. Вредност предмета спора износи 652.039,82 динара, који износ представља укупан износ обрачунате законске затезне камате утврђене вештачењем, а који је предмет тужбеног захтева.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић